

Nasjonalt strategisk risikovurdering (NSRV) for 2021

Fiskeridirektøren
6. januar 2021

FISKERIDIREKTORATET

NORSK VILLFISK
Samarbeidsorgan for fiskesalgslagene

Justervesenet

NORGES
SILDESALGSLAG

NORGES
RÅFISKLAG

SUROFI

FISKEHAV

Vest-Norges
Fiskeslag

Innhold

1	Sammendrag.....	4
2	Målet for fiskerikontrollen	4
3	Rammer for fiskerikontrollen	5
3.1	Føringer fra Regjeringen	5
3.2	En risikostyrt fiskerikontroll.....	5
3.3	Etterrettelig registrering av ressursuttaket	7
3.4	Internasjonale rammer og forpliktelser	9
3.5	Tverretatlig samarbeid	9
3.6	COVID-19	9
4	Særlige utfordringer med dagens fiskerikontroll.....	10
5	Risikovurdering på strategisk nivå.....	11
5.1	Brudd på deltakerlovens bestemmelser	11
5.2	Brudd på ilandføringsplikten	11
5.3	Brudd på kravene til korrekt registrering av ressursuttaket	12
6	Risikohåndtering på strategisk nivå	13
6.1	Hovedkontoret i Fiskeridirektoratet.....	13
6.1.1	Kontrollseksjonen.....	13
6.1.2	Satsing Analyse	13
6.1.3	Samarbeid med Justervesenet	14
6.1.4	Norsk FMC.....	14
6.2	Fiskeridirektoratets regioner	14
6.2.1	Risikovurdering og anbefalt risikohåndtering.....	15
6.2.2	Operativ risikohåndtering	16
6.2.3	Prosjekt oppfølging journal.....	16
6.2.4	Sjøtjenesten	17
6.2.5	Evaluering og informasjonsutveksling	17
6.3	Kystvakten	18
6.4	Salgslagene	19
	Vedlegg 1	20
	Konsekvensvurdering.....	20
	Vedlegg 2 A.....	23
	Mal for årlig evaluering av Risikovurdering og Risikohåndtering	23
	Vedlegg 2 B.....	24
	MAL FOR FORTLØPENDE RISIKOEVALUERING (INFORMASJONSUTVEKSLING).....	24

1 Sammendrag

Fiskeridirektoratets, Kystvaktens og salgslagenes fiskerikontroll skal være risikostyrt. Risikostyring vil si å identifisere, vurdere og håndtere hendelser som kan påvirke måloppnåelsen negativt, samt å evaluere tiltakene som er gjort.

Hovedmålet med fiskerikontrollen i 2021 er å sikre etterlevelse med:

- a) deltakerlovens bestemmelser,
- b) ilandføringsplikten, og
- c) kravene til korrekt registrering av ressursuttaket.

For å nå hovedmålene skal Fiskeridirektoratets regioner, Kystvakten og salgslagene i 2021 særlig prioritere risikobasert tilstedeværelse i vinterfisket etter torsk og de pelagiske fiskeriene. Videre skal journalkravet følges opp.

2 Målet for fiskerikontrollen

Fiskeridirektøren har det øverste ansvaret for fiskerikontrollen. Kontrollansvaret fremgår av havressursloven¹ § 44 (vår understreking):

«Fiskeridirektoratet skal føre kontroll med at dei som lova gjeld for, held seg til føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova og anna lovgjeving om deltaking i, leiting etter og uttak, omsetning, produksjon, innførsle og utførsle av viltlevande marine ressursar.»

Kystvaktens kontrollansvar er gitt i kystvaktloven² § 9 og fiskesalgslagenes kontrollansvar er definert i havressursloven § 48 og fiskesalslagsloven³ § 17.

En effektiv og troverdig fiskerikontroll er en forutsetning for bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning av viltlevende marine ressurser.

Fiskerikontroll defineres som summen av tiltak som bidrar til å nå målet om høsting av marine ressurser i samsvar med nasjonale og internasjonale reguleringer. Det vil si at fiskerikontrollen skal sikre etterlevelse av regelverket og dermed bidra til like rammevilkår for næringsaktørene.

Tiltakene som iverksettes av Fiskeridirektoratet, Kystvakten og fiskesalgslagene skal være risikostyrt. Det utarbeides derfor en nasjonal strategisk risikovurdering (NSRV), som gir uttrykk for Fiskeridirektørens strategiske vurderinger og prioriteringer for fiskerikontrollen.

I en del sammenhenger forventes det også at fiskerikontrollen kan bidra til at næringen kan etterleve de krav og forventninger som stilles av myndigheter og markedsaktører i viktige

¹ Lov 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova¹)

² Lov 13. juni 1997 nr 42 om Kystvakten (kystvaktloven)

³ Lov 21. juni 2013 nr 75 om førstehandsomsetning av viltlevende marine ressurser (fiskesalslagslova).

eksportmarkeder for norsk fisk. Disse kravene går i en del tilfeller lenger enn kravene som er fastsatt i norsk regelverk. De kommer blant annet til uttrykk gjennom krav til fangstsertifikater, forventninger om at næringen deltar i sertifiseringsordninger og krav om sporbarhet av fisk og fiskeprodukter gjennom verdikjeden.

3 Rammer for fiskerikontrollen

3.1 Føringer fra Regjeringen

I henhold til Prop. 1 S (2020-2021) er Fiskeridirektoratets samfunnsoppdrag å fremme lønnsom og verdiskapende næringsaktivitet, gjennom bærekraftig og brukerrettet forvaltning av marine ressurser og marint miljø. Det fremgår også at Fiskeridirektoratet regulerer og kontrollerer fiske og fangst med sikte på å skape langsiktig balanse mellom høsting og beskyttelse av ressursene.

Fiskeridirektoratet har følgende delmål innenfor havressursforvaltningen:

- regelverk og reguleringsmodeller som sikrer bærekraft og lønnsomhet, og
- høsting av marine ressurser i samsvar med nasjonale og internasjonale reguleringer.

Det legges til grunn at disse delmålene også er styrende for fiskerikontrollen til Kystvakten og salgslagene.

3.2 En risikostyrt fiskerikontroll

I henhold til regelverk for økonomistyring i staten skal alle virksomheter sikre at fastsatte mål og resultatkrav oppnås, at ressursbruken er effektiv og at virksomheten drives i samsvar med gjeldende lover og regler. Dette omfatter blant annet krav til god forvaltningsskikk, habilitet, etisk adferd, tilstrekkelig styringsinformasjon og forsvarlig beslutningsgrunnlag. Styring, oppfølging, kontroll og forvaltning må tilpasses virksomhetens egenart og definert risiko.

Risikostyring vil si å identifisere, vurdere og håndtere hendelser som kan påvirke måloppnåelsen negativt. For å få en effektiv og treffsikker risikostyring må vurderingene og tiltakene evalueres fortløpende. Risikostyringsmodellen beskrevet i figur 1 skal være førende for fiskerikontrollen, både på strategisk og operativt nivå.

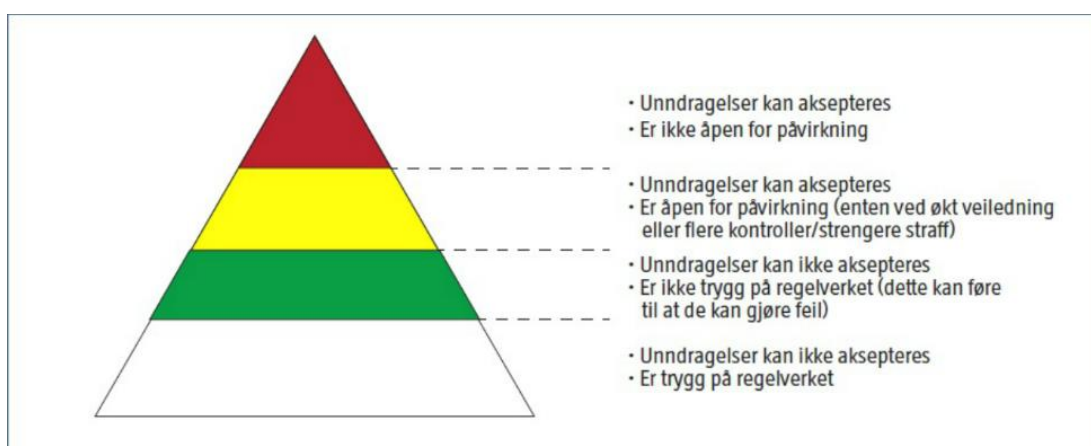

Figur 1: Risikostyringsmodell for fiskerikontrollen

Risikovurdering omfatter følgende steg:

- **risikoidentifisering:** hvor formålet er å identifisere hendelser som virker negativt på måloppnåelsen (manglende etterlevelse av reguleringene),
- **risikoanalyse:** hvor formålet er å fastslå konsekvens og tilhørende sannsynlighet for hendelser identifisert i første steg, og
- **risikoevaluering:** hvor formålet er å gi støtte til kommende beslutninger om hvilke risikoer som må håndteres og på hvilken måte.

Risikohåndtering innebærer å velge ett eller flere tiltak som effektivt vil bidra til å redusere risikoen for manglende etterlevelse av reguleringene. Ved valg av tiltak skal den strategi som gir best effekt på etterlevelsen velges. Kontrollmyndighetene må derfor hele tiden vurdere hvorfor noen velger å etterleve eller ikke etterleve reguleringene.

Figur 2: Etterlevelsespyramide

Beveggrunnene til den enkelte kan illustreres gjennom etterlevelsespyramiden i figur 2. På det laveste nivået i en slik pyramide finnes de som ønsker å følge regelverket. Manglende etterlevelse på dette nivået kan skyldes at regelverket er komplisert eller lite tilgjengelig. Tiltak vil her kunne være forenkling og informasjon. På det neste nivået finnes de som

forsøker å etterleve regelverket, men som ikke alltid lykkes. Her må det trolig ytes hjelp for å øke etterlevelsen, gjerne gjennom veiledning, dialog eller tilsyn. Videre oppover i pyramidene finner vi de som ikke ønsker å etterleve regelverket, men som vil innrette seg dersom det er risiko for å bli oppdaget. Tiltak som øker oppdagelsesrisikoen, for eksempel kontroll, rapporteringskrav, offentliggjøring av informasjon m.m., vil være viktig her. På det øverste nivået finner vi de som har bestemt seg for ikke å etterleve regelverket. Her må lovgivningens ytre rammer benyttes. Det er viktig å merke seg at hvor den enkelte befinner seg i pyramidene kan variere mellom ulike områder, avhengig av ulike forhold.

For å forebygge og redusere ulovlig aktivitet og kriminalitet benyttes to hovedstrategier: proaktivt og reaktivt forebyggende arbeid. Gjennom proaktivt arbeid er målet å forebygge ulovlige handlinger og dermed begrense negativ utvikling. Reaktivt arbeid omfatter blant annet den mer tradisjonelle kontrollaktiviteten med mål om å hindre eller avdekke ulovlige forhold eller kriminalitet. Kontrollmyndighetenes verktøykasse for forebyggende tiltak omfatter reguleringstiltak, forenkling, informasjon, veiledning, dialog og tilsyn. Det reaktivt forebyggende arbeidet vil omfatte tiltak som for eksempel kontroll, rapporteringskrav, håndhevelse, reaksjon m.m.

Evaluering er siste ledd i risikostyringsmodellen og innebærer en systematisk vurdering av hvordan valgte tiltak har bidratt til måloppnåelse, og om det eventuelt er behov for andre tiltak. Dette gir de som håndterer risikoen mulighet til, og ansvar for, å påvirke risikostyringen, fordi evalueringen skal danne grunnlag for nye risikovurderinger og håndtering av disse. Den er altså en svært sentral del av risikostyringen.

Hvert ledd i den risikostyrte fiskerikontrollen skal underbygges av analyse. Det vil si at data samles inn, bearbeides, vurderes og formidles.

Risikostyringsmodellen skal benyttes både på overordnet nivå og ved håndtering av enkelttilfeller.

3.3 Etterrettelig registrering av ressursuttaket

Korrekt registrering av ressursuttaket er et premiss for bærekraftig forvaltning og høsting av fellesskapets ressurser. Det er et viktig fundament for bestandsrådgivning og fastsettelse av total høstingskvote (TAC) for de ulike bestandene. For fiskerikontrollen er utfordringen å sikre et regnskap over ressursuttaket som samsvarer med virkeligheten.

Utgangspunktet for registrering av ressursuttaket er fiskens runde vekt (levende vekt), det vil si den vekten fisken har når den tas opp av havet. Alle avtaler Norge inngår med andre land om høstningskvoter fastsetter den totale kvoten og fordelingen av denne i tonn rund vekt. Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) gir hvert år kvoteråd for de fleste bestandene Norge forvalter i samarbeid med andre land. Dette tilsvarer nærmere 90 % av ressursene vi høster. Disse kvoterådene gis også i tonn rund vekt.

Det er to sentrale premisser som må oppfylles for at fordelingen av høstingskvoten respekteres av den enkelte kyststat. For det første må alt som høstes registreres korrekt og avskrives kyststatens tildelte kvote. Dette skjer i hovedsak når fisken tas til land. For det andre må ett kilo rund fisk være ett kilo rund fisk uavhengig av hvor høstingen eller landingen foregår. Dersom like fangster avregnes ulikt fra land til land, etterleves ikke inngåtte avtaler

om det totale uttaket av en bestand eller fordelingen av kvoten. Dette undergraver systemet for fastsettelsen av høstingskvoter og tilliten mellom avtalepartene, og det gir ulike konkurransevilkår mellom land og fartøy avhengig av hvor fangsten landes.

En korrekt registrering av ressursuttaket er med andre ord helt avgjørende for at kyststatene skal kunne dokumentere at de etterlever avtalene og respekterer de fastsatte totalkvotene og fordelingen av disse. Tiltakene for å standardisere måle- og veiemetoder blir dermed kritisk viktige for å sikre like konkurranseforhold mellom kyststatene.

Registrering av norske fiskefartøys ressursuttak skjer i dag i forbindelse med landing av fisk. Den som lander og den som mottar fisk plikter fortløpende å sortere og veie all fisk ved landing. Det vil si at fisken som utgangspunkt skal veies slik den kommer til land.

I de tilfeller fisk landes og omsettes i en annen tilstand enn rund, er det behov for omregningsfaktorer for å regne om produktvekt til rund vekt. Når aktuelt salgslag mottar seddel med bearbeidet produktvekt omregnes dette til rund vekt ved å benytte offisielle omregningsfaktorer for aktuelt produkt. Deretter avregnes vekten fra fartøyets kvote basert på beregnet rund vekt. En omregningsfaktor fastsettes på grunnlag av prøvetaking og statistisk metode, og tilsvarer vanligvis et gjennomsnitt over ett år. Per dags dato er det etablert mer enn 200 omregningsfaktorer fra produktvekt til rund vekt.

En vesentlig utfordring med bruk av omregningsfaktorer er at disse alltid baseres på en gjennomsnittsberegning. De vil derfor aldri være helt like det faktiske forholdet mellom rund fisk og produktet som landes. Det er flere årsaker til dette. Alle fiskeslag har naturlige variasjoner eller kondisjon gjennom året og vil til visse tider, i enkelte områder, ha mer mageinnhold og gyteprodukter. Bruk av omregningsfaktor gir derfor dårligere datakvalitet i kvoteregnskapet enn registrering av fangstens vekt før bearbeiding.

Andre forhold som påvirker beregningen er variasjoner i selve produksjonen, som skjæresnitt og innhold av vann, is og salt. Etter høstingen oppbevares gjerne fisken på tanker med vann. Avhengig av hvor mye vann som følger med når fisken veies er det akseptert ulike vanntrekk. Tillatt vanntrekk er basert på gjennomsnittsmålinger og vil derfor ikke gi korrekt registrering i det enkelte tilfelle. Ved landing av pelagisk fanget råstoff (makrell, sild, hestmakrell, kolmule og lodde) til konsum, er det for eksempel tillatt å trekke 2 % fra totalt kvantum avlest på vekten når vekt føres på seddel. En slik praksis gir også insentiver til å redusere reell mengde vann som følger med fisken over vekten. Dette bidrar til å skape usikkerhet rundt det registrerte ressursuttaket.

I enkelte fiskerier produseres og pakkes fisken på sjøen. For å ivareta kvaliteten på fisken veies den i forbindelse med landingen sammen med emballasjen, også kalt tara (kartong, strips, plast og is/vann). Tilsvarende som ved bruk av omregningsfaktorer, er det et behov for å regne seg tilbake til fiskens runde vekt for å kunne kvoteavregne landet kvantum, såkalt tarering. Tarering gir utfordringer fordi tara som benyttes ikke er lik i hvert enkelt tilfelle. Av praktiske årsaker er det nødvendig å basere tara på et utvalg som kontrollmåles. Deretter antas det at gjennomsnittet vil gi et riktig totalbilde.

3.4 Internasjonale rammer og forpliktelser

Internasjonale avtaler gir også føringer for fiskerikontrollen. Kravene til havnestatskontroll setter, sammen med bilaterale og multilaterale avtaler, minstekrav til innhold i inspeksjoner, og følgende krav til inspeksjonsomfang:

- a) Det skal kontrolleres minst 7,5 % av landet kvantum og minst 5 % av antall landinger av artene sild, makrell, kolmule og hestmakrell.
- b) Videre skal det gjennomføres havnestatskontroll i samsvar med regelverket i NEAFC⁴, NAFO⁵ og ICCAT⁶. Det er et krav om at 5 % av ferskfisklandinger og 7,5 % av frossenfisklandinger fra utenlandske fartøy som har fisket i NEAFCs konvensjonsområdet skal kontrolleres.

De siste årene har ikke Norge oppfylt kravet til andel havnestatskontroller i NEAFC. Det må derfor legges til rette slik at vi oppfyller disse forpliktelsene i 2021.

Norge har også forpliktet seg etter NEAFC Scheme of Control and Enforcement artikkel 16 (5) til å stille med kontrollfartøy dersom flere enn 10 norske fiskefartøy fisker i NEAFC sitt reguleringsområde samtidig.

3.5 Tverretatlig samarbeid

I tråd med definisjonen av fiskerikontroll skal Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene samarbeide med andre myndigheter for å finne tiltak som gir økt etterlevelse av fiskerilovgivningen og annen relevant lovgivning. I samsvar med rammene som gis i dette dokumentet, skal det samarbeides på strategisk og operativt nivå.

3.6 COVID-19

Fiskeridirektoratet har foretatt risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS) i forbindelse med utbruddet av COVID-19. Det er utarbeidet instruksjoner for smitteverntiltak i forbindelse fiskerikontrollen for å redusere risikoen for smitteoverføring.

COVID-19 gir også fiskerinæringen utfordringer, som kan slå ut i endret fangst-, landings- og omsetningsmønster. Dette må hensynstas i de operative risikovurderingene.

⁴ Den nordøstatlantiske fiskerikommissjon, the North East Atlantic Fisheries Commission. For mer informasjon se <http://www.neafc.org/>

⁵ Den nordvestatlantiske fiskeriorganisasjon, the Northwest Atlantic Fisheries Organisation. For mer informasjon se <https://www.nafo.int/>

⁶ Den internasjonale kommisjonen for bevaring av atlantisk tunfisk. For mer informasjon se <http://www.iccat.int/en/>

4 Særlige utfordringer med dagens fiskerikontroll

Den største utfordringen for dagens fiskerikontroll er at det mangler verifiserbare data om høsting, omsetning, bearbeiding og fiskens videre vei til markedet. Det gir et handlingsrom for lovbrudd og vanskeliggjør et effektivt kontrollarbeid. Mangel på verifiserte data gjør det vanskelig for næringen og myndighetene å oppfylle forventninger fra importland og markedsaktører om dokumentasjon og sporing gjennom verdikjeden, og for forvaltningen å kunne gå god for dokumentasjon som er fremlagt av næringen.

Korrekt registrering av ressursuttaket er et premiss for bærekraftig forvaltning og høsting av fellesskapets ressurser. Dette er et viktig fundament ved fastsettelse av høstingskvoter nasjonalt, men også ved inngåelse av avtaler om totale høstingskvoter med andre land. For fiskerikontrollen er utfordringen å sikre et regnskap over ressursuttaket som samsvarer med virkeligheten.

En gjennomgående utfordring er at data som fiskerinæringen i dag er pålagt å registrere og rapportere til norske myndigheter, er basert på selvangivelse og manuelle registreringer. Selv om rapporteringsløsningene i all hovedsak er elektroniske, registreres opplysningene som oftest manuelt i systemene uten at det stilles krav om dokumentasjon. I tillegg mangler myndighetene tilgang til en del sentrale data i verdikjeden, blant annet fra den minste flåten og fra bearbeidingsleddet. Det gjør det svært vanskelig for kontrollmyndighetene å verifisere at rapporterte data er korrekte.

Mangelen på etterprøvbare data gir et betydelig handlingsrom for å oppnå uberettiget økonomisk vinning gjennom bevisst feilrapportering. Manuelle registreringer gir i tillegg en stor risiko for redusert datakvalitet ved ubevisst feilrapportering. Risikoen for manglende etterlevelse forsterkes av at muligheten for gevinst er stor, fordi verdiene ofte er store, oppdagelsesrisikoen er lav og sentrale deler av fiskerilovgivningen har svak legitimitet hos næringen.

Fiskeridirektoratet skal i 2021 arbeide med å redusere mulighetsrommet gjennom et eget program (Fangst ID). Målet er å støtte opp om utvikling og implementering av eksisterende og nye teknologiske løsninger, for å sikre en korrekt registrering av ressursuttaket gjennom identifisering av fisk og fangst. Det langsiktige målet er at registrering av ressursuttaket skal skje i forbindelse med selve uttaket.

Fiskeridirektoratet skal også jobbe sammen med Justervesenet om utarbeidelse av nye krav til gjennomgående automatiske veiesystemer.

5 Risikovurdering på strategisk nivå

Dette kapittelet beskriver risikovurdering på et overordnet strategisk nivå. Hovedmålet med fiskerikontrollen i 2021 er å sikre etterlevelse med:

- a) deltakerlovens bestemmelser,
- b) ilandføringsplikten, og
- c) kravet til en korrekt registrering av ressursuttaket.

Kapittelet gir også en overordnet beskrivelse av identifiserte risikoer innenfor de nevnte hovedmålene.

5.1 Brudd på deltakerlovens bestemmelser

Det er betydelig sannsynlighet for at det reelle eierskapet ikke fremgår av fartøyregisteret. Videre er det stor sannsynlighet for at mannskap innenfor enkelte flåtegrupper ikke oppfyller bostedskrav som framgår av deltakerloven § 5a.

I tillegg er det betydelig sannsynlighet for at fangst føres på et annet fartøy enn det som faktisk har fisket.

5.2 Brudd på ilandføringsplikten

Det er en forutsetning for bærekraftig forvaltning av de villlevende marine ressursene at alt som høstes inngår i ressursregnskapet. Brudd på ilandføringsplikten bryter med hovedprinsippet i havressursloven om at all fangst skal bringes på land, registreres på seddel og inngå i ressursregnskapet.

Det er stor risiko for brudd på ilandføringsplikten i følgende situasjoner:

- a) ved sprenging av nøter og ved ulovlig slipping av fisk i alle pelagiske fiskerier,
- b) i forbindelse med levendelagring,
- c) når fangst er av dårlig kvalitet, slik at fisker risikerer prisreduksjon. Dette kan for eksempel skyldes at fangsten er større enn fartøyets produksjons- eller oppbevaringskapasitet, at fangst tas fra overstått garnbruk (særlig garnfiske etter blåkveite) eller når det tas om bord pelagisk fangst fra flere kast, der tidsrommet mellom kastene kan medføre kvalitetsreduksjon,
- d) ved innblanding av fisk under gjeldende eller kommersielt minstemål, blant annet av reker og yngel, ved blandingsfiske i Nordsjøen og Skagerrak, under fiske etter Nordsjøsild eller ved uønsket bifangst,
- e) ved high grading av fisk under gjeldende eller kommersielt minstemål, og
- f) ved redskapssprenging i utøvelsen av fisket etter torsk med snurrevad.

Kontrollorganene skal samarbeide for å sikre kontroll gjennom hele verdikjeden med tanke på å avdekke brudd på ilandføringsplikten.

5.3 Brudd på kravene til korrekt registrering av ressursuttaket

Det er en forutsetning for bærekraftig forvaltning av de villlevende marine ressursene at alt som høstes blir ilandført og at ressursuttaket registreres korrekt. Brudd på kravet om korrekt registrering av ressursuttaket strider mot hovedprinsippet i havressursloven om at alt som høstes skal registreres på seddel og inngå i ressursregnskapet. Tilsvarende vil brudd på omsetningskravene fastsatt i eller i medhold av fiskesalslagloven kunne lede til ulike konkurransevilkår i næringen og dermed hindre samfunnsøkonomisk lønnsom forvaltning. Slike brudd motvirker dermed en effektiv ressursforvaltning.

Registreres ikke ressursuttaket korrekt er landingen ulovlig. Dette gjelder også ved ulovlig omsetning, både innenfor og utenfor de formelle omsetningskanalene.

Det er stor risiko for mangelfull identifisering av art, kvantum og størrelse om bord, og for feilrapportering av fangst (art og kvantum) fra havet til norske myndigheter. Dette gir stort mulighetsrom for ulovlige landinger. Det er for eksempel stor risiko for at det føres feil art som bifangst eller ingen bifangst på seddel ved pelagiske landinger og i industrifisket etter tobis, øyepål og kolmule fra Nordsjøen. Tokt utført av Fiskeridirektoratet viser omfattende mangler i rapporterte data når produktene går til mel og olje.

Videre er det stor risiko for at ulovlige landinger skjules ved at:

- a) uriktige eller manglende opplysninger føres på seddel,
- b) mottaker ikke etterlever journalkravet,
- c) fisk omsettes svart og utenfor de formelle omsetningskanalene, og
- d) fartøy rapporterer feil fangstsone (sonetriksing).

I tillegg er det stor risiko for at veid kvantum ikke føres riktig på seddel under vinterfisket etter torsk på grunn av ulovlig bruk av omregningsfaktorer.

Det er også stor risiko for svart omsetning av kongekrabbe. Bruk av mobile mottak forsterker denne risikoen for kongekrabbe, sjøkreps og krabbe, men også for hvitfisk.

Videre foreligger det en risiko for at mottaksvekt manipuleres, men ettersom kontroll- og tilsynsmyndighetene ikke har avdekket slik manipulasjon de siste årene, lar vi risikoen stå ugradert. Det understrekes likevel at svakheter i gjeldende krav til vekter som brukes ved landing av fisk, gjør det mulig å manipulere vektene både fysisk og elektronisk uten at det legges igjen spor.

I tillegg viser resultater etter Justervesenets tilsyn at det er betydelig sannsynlighet for utilsiktede feil ved måleresultat som følge av tekniske feil. Feilene skyldes ofte vektens alder og/eller manglende vedlikehold. Erfaringer fra Justervesenets tilsyn viser at slike feil forekommer i mindre grad i bedrifter som har gode rutiner for internkontroll.

Videre er det betydelig risiko for misbruk av systemet for utstedelse av fangtsertifikater ved eksport til land som krever slike sertifikater.

6 Risikohåndtering på strategisk nivå

Dette kapittelet gir strategiske føringer for hvordan hovedmålene omtalt i kapittel 5 skal håndteres av Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene. Hovedkontoret i Fiskeridirektoratet er ansvarlig for å gi disse føringene, mens den operative risikostyringen og fiskerikontrollen eies av Fiskeridirektoratets regioner, Kystvakten og salgslagene. Det innebærer at den operative risikostyringen skal organiseres som beskrevet i dette kapittelet.

6.1 Hovedkontoret i Fiskeridirektoratet

6.1.1 Kontrollseksjonen

Kontrollseksjonen har overordnet faglig og strategisk ansvar for fiskerikontrollen, faglig ansvar for sjøtjenesten, en generell instruksjonsmyndighet overfor regionene i den operative risikostyringen av fiskerikontrollarbeidet, og hovedansvaret for utarbeidelse, oppfølging og evaluering av NSRV.

Kontrollseksjonen skal gjennomføre halvårlige møter mellom seksjonssjefene som er ansvarlig for fiskerikontroll i Fiskeridirektoratet (Kontaktmøte), et årlig møte med Fiskeridirektoratets regioner, Kystvakten og salgslagene for å evaluere risikostyringen (Evalueringsmøte – NSRV), og et årlig samarbeidsmøte mellom Fiskeridirektoratet og salgslagene (Samarbeidsmøte)

Kontrollseksjonen skal koordinere tverrfaglig samarbeid med andre etater, kontrollmyndighetenes bruk av sanksjoner og administrative tiltak, og internasjonalt samarbeid om fiskerikontroll.

Det internasjonale fiskerikontrollarbeidet omfatter bilaterale og multilaterale kontrollsamarbeid, kontrollarbeid i regionale fiskeriorganisasjoner og i globale organisasjoner som IMCS Network og Interpol. Dette området skal videreføres og videreutvikles av kontrollseksjonen. Dersom regionene i sitt operative arbeid har behov for å samarbeide internasjonalt, skal dette koordineres av kontrollseksjonen eller gjennomføres etter avtale med kontrollseksjonen.

6.1.2 Satsing Analyse

Som vist over skal hvert ledd i den risikostyrte fiskerikontrollen underbygges gjennom innsamling, bearbeiding, vurdering og formidling av data. Ved hovedkontoret i Fiskeridirektoratet er det etablert et eget program, Satsing Analyse, hvor formålet er å styrke bruken av tilgjengelige data i den risikostyrte fiskerikontrollen, både på strategisk og operativt nivå, gjennom oppdragsbaserte datasammenstillinger.

Den operative fiskerikontrollen skal også støttes gjennom oppdragsbaserte datasammenstillinger utarbeidet av Nasjonal analysegruppe (NAG) og Analyseenheten i Vardø. Faggruppen for datafangst og analyse skal bidra til å identifisere behov for, og styrke, bruken av datasammenstillinger.

6.1.3 Samarbeid med Justervesenet

Fiskeridirektoratet skal videreføre samarbeidet med Justervesenet for å styrke oppfølging av vektmanipulasjon og andre feil ved veiing, både gjennom regelverksutvikling og operativt kontrollarbeid. Samarbeidet omfatter blant annet:

- a) utveksling av erfaring, informasjon og bransjekunnskap,
- b) gjensidig kompetanseheving,
- c) utvikling av relevant regelverk, og
- d) forebyggende arbeid og bekjempelse av manipulering av veiesystemer og ulovlig fiske gjennom analyser, risikovurderinger, utvelgelse av kontrollobjekter, planlegging og gjennomføring av kontroll.

Det følger også av avtalen mellom Justervesenet og Fiskeridirektoratet at det skal holdes faglige og strategiske møter og arrangeres felles samlinger etter behov. På regionalt nivå er det viktig å videreutvikle det gode samarbeidet for å bidra til kostnadseffektiv bruk av tilgjengelige ressurser. For å oppnå dette skal regionene legge til rette for samarbeid om kontroller, gjensidig informasjonsutveksling og møter, der salgslagene også kan inviteres til å delta. Samarbeidet er konkretisert ved at Justervesenet er koblet til Fiskeridirektoratets nasjonale operasjonelle risikovurderinger for pelagiske fiskerier (NORP) og hvitfisk (NORK).

6.1.4 Norsk FMC

Norsk FMC har ansvar for at ulike elektroniske fangst- og aktivitetsdata, og andre relevante data som skal sendes til direktoratet, kvalitetssikres og gjøres tilgjengelig for fiskerikontrollarbeidet. Dette arbeidet blir gjort som flaggstat for norske fartøy og som havnestat og kyststat for utenlandske fartøy. Norsk FMC er bemannet 24 timer i døgnet, 7 dager i uken og skal være en støtte for Kystvakten og Fiskeridirektoratets regioner i den operative risikostyringen.

Når norske fartøy lander i utenlandsk havn skal de sende havnestatsmelding til havnemyndighetene. Det er Norsk FMC som fyller ut flaggstatsbekreftelsen i disse skjemaene. Ved utenlandske landinger i Norge er det Norsk FMC som mottar havnestatsmeldingene og gir tillatelse til at fartøyet kan anløpe havn.

Norsk FMC skal registrere all kontakt med næringen om rapportering, slik at det blir tilgjengelig for fiskerikontrollarbeidet. Videre skal Norsk FMC registrere tips som mottas.

6.2 Fiskeridirektoratets regioner

Fiskeridirektoratets regioner eier den operative risikostyringen av fiskerikontrollen og har ansvar for å følge opp hovedmålene omtalt i kapittel 5, i samsvar med føringer gitt i dette punktet.

Fiskeridirektoratets regioner skal i 2021 gjennomføre offensiver under vinterfisket etter torsk, i de pelagiske fiskeriene og i kongekrabbefisket. Fiskeridirektoratets regioner skal også prioritere oppfølging av journalkravet i landingsforskriften. Ut over dette skal regionene prioritere de kommersielt viktigste nasjonale fiskeriene og artene med størst konsekvens, jf. vedlegg 1.

Samhandling mellom regionene, og mellom regionene og hovedkontoret er viktig i den operative risikostyringen. Regionene skal derfor avholde «Kysten Rundt» for fortløpende planlegging og evaluering av den operative risikostyringen. De skal også gjennomføre samhandlingsmøter for å sikre langsiktig samhandling om risikostyring. Kontrollseksjonen deltar som observatør. Regionene skal også samarbeide med Kystvakten, salgslagene og andre kontrollmyndigheter. For å utnytte tilgjengelige ressurser best mulig, skal regionene utveksle inspektører.

Følgende føringer gjelder for oppfølgingen av de ovenfor nevnte punktene i den operative risikostyringen:

6.2.1 Risikovurdering og anbefalt risikohåndtering

Operative risikovurderinger og valg av risikohåndteringstiltak i regionene skal være styrt av vurderingene til de tverregionale nasjonale operasjonelle risikovurderingsgruppene (N-gruppene):

- Nasjonal operasjonell risikovurdering pelagisk (NORP), og
- Nasjonal operasjonell risikovurdering hvitfisk (NORK).

NORP har ansvar for pelagiske fiskerier og industrifisk (makrell, sild, hestmakrell, kolmule, lodde, øyepål, tobis, brisling, makrellstørje mv.).

NORK har ansvar for øvrige fiskerier (torsk, hyse, sei, blåkkeite, kongekrabbe, reker mv.).

N-gruppenes ansvar for å styre risikovurderingene og risikohåndteringene innebærer at regionene, Kystvakten og salgslagene må ha særskilte grunner for å velge andre prioriteringer. Dersom anbefalt risikohåndtering ikke følges opp, eller andre tiltak enn de som er anbefalt gjennomføres, skal dette fremgå av evalueringsskjemaet, jf. vedlegg 2 B.

N-gruppene skal beskrive så konkrete risikohåndterende tiltak som mulig, og så langt som mulig på objektnivå. Dersom regionene ikke følger opp N-gruppenes operative risikovurderinger og risikohåndteringstiltak, skal de straks varsle den relevante N-gruppen og Fiskeridirektoratets hovedkontor.

N-gruppene skal være prosjektbasert gjennom hver sin kjernegruppe. Regionene beslutter i samråd med hovedkontoret, Kystvakten og salgslagene hvem som skal lede gruppene. Lederne for N-gruppene har ansvar for fremdrift, metodeutvikling, rapportering mv.

Regionene skal sørge for balansert og dedikert bemanning av gruppene, for å sikre at de oppfyller oppgavene. I den forbindelse skal regionene rapportere til hovedkontoret om ressursene de gjør tilgjengelig i gruppene ved starten av året og ved eventuelle endringer.

Kjernegruppen møtes jevnlig, slik at det kan leveres tilstrekkelig dynamiske risikovurderinger og anbefalt risikohåndtering. Ved behov kan det opprettes en referansegruppe som skal støtte kjernegruppen.

Kystvakten og salgslagene skal delta i NORP og NORK. Det opprettes i tillegg kontaktpunkt i Justervesenet, Mattilsynet og andre myndigheter ved behov.

6.2.2 Operativ risikohåndtering

Fiskeridirektoratets regioner skal følge opp anbefalt risikohåndtering, jf. punkt 6.2.1, med relevante tiltak. I 2021 skal risikobasert tilstedeværelse prioriteres.

Der etterfølgende kontroll anses som et relevant tiltak skal dette følges opp av de tverrregionale gruppene for etterfølgende kontroll (E-gruppene):

- Operativ gruppe for etterfølgende kontroll, pelagisk (EKP)
- Operativ gruppe for etterfølgende kontroll hvitfisk mv. (EKH)

EKP og EKH har sammenfallende ansvarsområde med henholdsvis NORP og NORK, og skal samarbeide tett med N-gruppene om risikovurdering av objektene. Regionene beslutter i samråd med hovedkontoret hvem som skal lede E-gruppene og skal sørge for balansert og dedikert bemanning i samsvar med gruppens ansvar, for å sikre at de oppfyller oppgavene. I den forbindelse skal regionene rapportere til hovedkontoret om ressursene de gjør tilgjengelig i gruppene ved starten av året og ved eventuelle endringer. E-gruppene kan ved behov trekke veksler på salgslagene.

Svart omsetning og omsetning utenfor de formelle omsetningskanalene skal følges opp av den tverrregionale gruppen for svart omsetning (SURK). Regionene beslutter i samråd med hovedkontoret hvem som skal lede gruppen og skal sørge for balansert og dedikert bemanning i samsvar med gruppens ansvar, for å sikre at den oppfyller oppgavene. I den forbindelse skal regionene rapportere til hovedkontoret om ressursene de gjør tilgjengelig i gruppen ved starten av året og ved eventuelle endringer.

Fiskeridirektoratets regioner skal også gjennomføre havnestatskontroller i samsvar med gjeldende forpliktelser og ellers bidra til at norske myndigheter oppfyller internasjonale krav og forpliktelser. Dette omfatter blant annet krav om å kontrollere samtlige landinger av torsk fra NAFO-området, inkludert fra norske fartøy.

6.2.3 Prosjekt oppfølging journal

Fiskeridirektoratets regioner skal i 2021 prioritere oppfølging av journalkravet i landingsforskriften, for å sikre at kravet til journal blir implementert i samsvar med gjeldende krav. Regionene skal følge opp dette gjennom et eget prosjekt med følgende delmål:

- utarbeide oversikt over status for innføring av journal hos de ulike mottakene, både med hensyn til formelle og materielle journalkrav,
- anbefale tiltak og lede innsats for økt etterlevelse med journalkravet, og
- opprette en felles lagringsplattform for sentrale dokumenter.

Regionene utpeker prosjektleder og bemanner prosjektet med en representant fra hver region. Prosjektgruppen skal ha første møte medio januar. Kontrollseksjonen skal bistå prosjektet blant annet med avklaring av regelverk. Videre skal kontrollseksjonen i samråd med prosjektdeltakerne:

- utarbeide en revidert veileder for journalkravet, og
- utarbeide utkast til veileder for kontroll og reaksjoner.

6.2.4 Sjøtjenesten

Sjøtjenesten har det administrative og operative ansvaret for Fiskeridirektoratets sjøgående aktivitet, herunder direktoratets risikohåndtering på sjøen. De skal komplementere den sjøgående fiskerikontrollen som Kystvakten gjennomfører i kystnære områder og fiskerier. I samarbeid med regionene skal sjøtjenesten utarbeide en årlig arbeidsplan som skal sikre en effektiv og formålstjenlig utnyttelse av ressursene.

Videre skal sjøtjenesten koordinere og bidra til samordning av det operative samarbeidet mellom sjøtjenesten, Kystvakten, Statens naturoppsyn, politiet med flere. Dette skal innarbeides i arbeidsplanen. Når planen er ferdigstilt, er det sjøtjenesten som styrer innsatsen.

Sjøtjenesten skal:

- a) følge opp anbefalt risikohåndtering av N-gruppene,
- b) delta i N-gruppene,
- c) være til stede på fiskefeltene for å følge utviklingen i fisket og ressursuttaket,
- d) gi råd om å stenge fiskefelt ved for høy innblanding av yngel, småfisk, småreker eller ved for mye bifangst,
- e) følge regler for prøvetaking, og stenging og åpning av fiskefelt,
- f) samarbeide med Kystvakten i kontrollen av fisket, og
- g) bistå i utviklings- og forskningsarbeid.

Ordningen med utplassering av inspektør om bord i utvalgte fartøy i pelagiske fiskerier skal videreføres. Dersom regionene har behov for inspektører om bord i fiskefartøy skal fortrinnsvis sjøtjenestens inspektører benyttes.

Sjøtjenesten skal også holde oversikt over Fiskeridirektoratets samlede fartøyressurser. Regionene skal rapportere sine fartøyressurser og sjøgående aktivitet til sjøtjenesten.

6.2.5 Evaluering og informasjonsutveksling

Evaluering og informasjonsutveksling utgjør en sentral del av risikostyringen. Direktoratet for forvaltning og økonomistyring har definert evaluering som «en systematisk datainnsamling, analyse og vurdering av en planlagt, pågående eller avsluttet aktivitet, virksomhet, et virkemiddel eller en sektor. Evalueringer kan gjennomføres før et tiltak iverksettes, underveis i gjennomføringen, eller etter at tiltaket er avsluttet. Evalueringer kan utføres av interne eller eksterne fagmiljøer.»

Fiskeridirektoratets regioner skal fortløpende evaluere tiltak iverksatt basert på N-gruppenes operative risikovurderinger etter fastsatt mal, se vedlegg 2 B, mal for fortløpende risikoevaluering. For at evalueringen skal gi størst mulig nytte skal informasjon som utledes av evalueringen utveksles fortløpende mellom de som håndterer risiko og de som vurderer risiko (N-gruppene). Dette for å sikre at evalueringen blir en del av vurderingsgrunnlaget for nye risikovurderinger, prioriteringer og identifisering av tiltak. Gjennom fortløpende evaluering og informasjonsutveksling gis den enkelte mulighet til å påvirke senere risikostyring.

Fiskeridirektoratets regioner skal også sørge for at det gjennomføres en overordnet evaluering av fiskerikontrollen innenfor N-gruppenes ansvarsområder. En slik evaluering skal beskrive gjennomført risikovurdering og risikohåndtering. Her skal det også redegjøres for hvordan regionene har fulgt opp N-gruppenes risikohåndteringsiltak og bidratt med evalueringer. Fiskeridirektoratets regioner rapporterer til kontrollseksjonen innen 1. oktober. Evalueringen skal oppsummeres etter fastsatt mal, se vedlegg 2 A, mal for årlig evaluering av risikovurdering og risikohåndtering.

Sjøtjenestens arbeid og den konkrete risikohåndteringen skal evalueres løpende etter fastsatt mal, se vedlegg 2 A, mal for årlig evaluering av risikovurdering og risikohåndtering. Resultater av betydning for N-gruppenes arbeid skal formidles til disse fortløpende. Innen 1. oktober skal sjøtjenesten evaluere gjennomført risikovurdering og risikohåndtering etter fastsatt mal. Sjøtjenesten rapporterer evalueringen til kontrollseksjonen.

6.3 Kystvakten

Kystvakten har som primær myndighetsutøver et overordnet operativt ansvar for den sjøgående fiskerikontrollen og har ansvar for å følge opp hovedmålene omtalt i kapittel 5, i samsvar med føringer gitt i dette punktet.

Kystvakten deltar i N-gruppene og utarbeider i tillegg en egen operativ risikovurdering basert på føringene i NSRV og i dialog med N-gruppene.

Kystvakten skal:

- a) følge opp anbefalt risikohåndtering fra N-gruppene,
- b) prioritere tilstedeværelse på fiskefeltet for å følge utviklingen og ressursuttaket og øke etterlevelsen av regelverket,
- c) gi råd om å stenge fiskefelt ved for høy innblanding av yngel, småfisk eller bifangst, og
- d) opprette aktsomhetsområder ved for høy innblanding av yngel, småfisk eller ved bifangst utover lovlig nivå.

Det understrekes at økt utbredelse av hvitfisk i Barentshavet, store forekomster og større spredning av NVG-sild og fangstbare konsentrasjoner av makrell også i nordlige farvann, innebærer behov for tilstedeværelse og kontroll over et større område enn tidligere, gjennom hele året.

Behovet for overvåkning og kontroll av sesongbaserte fiskerier tilsier tidvis tilstedeværelse av Kystvakten i fiskerisonen ved Jan Mayen. Videre innebærer Norges forpliktelser knyttet til NEAFC-regimet, samt Norges kyststatsinteresser, en tidvis og situasjonsbasert tilstedeværelse av Kystvakten i NEAFCs reguleringsområde.

Kystvakten skal delta i N-gruppene og sette av ressurser til å følge opp anbefalinger fra N-gruppene. I tillegg skal Kystvakten samarbeide med sjøtjenesten i arbeidet mot ulovlig fiske i norske farvann.

Kystvaktens konkrete risikohåndtering skal evalueres løpende etter fastsatt mal, se vedlegg 2 A, mal for årlig evaluering av risikovurdering og risikohåndtering. Innen 1. oktober skal Kystvakten evaluere gjennomført risikovurdering og risikohåndtering, og rapportere evalueringsresultatene til Fiskeridirektoratet. Evalueringen skal oppsummeres etter fastsatt mal, med utgangspunkt i rammene som er nevnt ovenfor.

6.4 Salgslagene

Salgslagene har et operativt ansvar for fiskerikontroll innenfor sine ansvarsområder og har ansvar for å følge opp hovedmålene omtalt i kapittel 5, i samsvar med føringer gitt i dette punktet.

Salgslagene skal delta i NORP og NORK og skal prioritere oppfølging av anbefalt risikohåndtering i N-gruppene. Salgslagene skal også involveres i arbeidet med etterfølgende kontroll der dette er aktuelt.

Videre har salgslagene et særlig ansvar for å føre kontroll med det enkelte fartøys kvoter og avregning av landet fisk mot disse kvotene. I tillegg skal salgslagene føre kontroll med landings- og sluttsedlene og ha kontroll med bifangst og fredningstider.

I forbindelse med kontroller skal salgslagene være oppmerksomme på mulig manipulasjon eller misbruk av vektene. Det er særlig viktig å kontrollere at fastsatte retningslinjer følges for utbedring av feil som oppstår med vektsystemene under mottak, at feil rapporteres til Justervesenet og at videre samarbeid og behov for oppfølging diskuteres. Dette gjelder også krav bruker har til umiddelbart å undersøke og utbedre feil, og eventuelt plikt til å ta vekten ut av bruk om feil ikke kan rettes. Avvik skal omgående følges opp i dialog med Justervesenet og Fiskeridirektoratet. Dette gjelder også meldinger om brutte plomberinger.

For å få en effektiv håndhevelse av havressursloven og tilhørende forskrifter skal samarbeid mellom salgslagene og Fiskeridirektoratets regionkontor prioriteres høyt.

VEDLEGG 1

KONSEKVENSVURDERING

Risikoanalysen (se punkt 3.2) har som formål å fastslå mulig konsekvens og tilhørende sannsynlighet for identifisert risiko. På overordnet nivå gir den en vurdering av risikoen for at identifisert uønsket hendelse vil inntre. Den vil være avgjørende når tilgang på ressurser til å håndtere de identifiserte risikoene er begrenset og de ulike identifiserte risikoer skal veies opp mot hverandre (risikoevaluering).

Som et verktøy for å vurdere konsekvens ved manglende etterlevelse, og for å kunne prioritere mellom ulike identifiserte risikoer, er det i dette vedlegget gitt en konsekvensvurdering hvor følgende vektning er lagt til grunn:

- Stor: Skadelig for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen, forvaltningsmål og samfunnet for øvrig.
- Betydelig: Uheldig for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen, forvaltningsmål og samfunnet for øvrig.
- Noen: Mindre belastninger eller skader for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen, forvaltningsmål og samfunnet for øvrig.
- Liten: Små skader for bestand, økosystem, den økonomiske avkastningen, forvaltningsmål og samfunnet for øvrig.

Den enkelte bestands tilstand er vurdert på bakgrunn av kunnskapsnivå om bestanden og hvor stor gytebestanden er. Videre beskrives bestandenes nøkkelrolle i økosystemet, herunder hvilke bestander som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. I tillegg er den enkelte bestands økonomiske betydning beskrevet i tabellene, rangert etter registrert førstehandsverdi. Det er også lagt inn en kolonne for forvaltningsmålet som er satt for de ulike bestandene, for å ta høyde for bestandens status. Disse vurderingen er hentet fra Fiskeridirektoratets bestands- og fiskeritabell⁷, som er et viktig prioriteringsverktøy for Fiskeridirektoratet i oppfølgingen av forvaltningsprinsippet gitt i havressursloven § 7.

I tillegg til vurderingene hentet fra fiskeri- og bestandstabellen er det under kolonnen «samfunnet for øvrig» vurdert hvilken konsekvens manglende etterlevelse har for regelverkets legitimitet. Andre hensyn som like konkurransevilkår kan også vurderes under dette punktet.

For å sikre et tydeligere styringssignal er det gitt en samlet vektet vurdering av de ulike vurderingspunktene i tabell 1 og 2.

Arter som ikke er nevnt graderes generelt som lav, men det presiseres at arten likevel ikke er unntatt fra risikovurdering.

⁷<https://fiskeridir.no/Yrkesfiske/Dokumenter/Reguleringsmoetet/Sakspapirer-innspill-og-referat-fra-reguleringsmoetene/Reguleringsmoetet-juni-2018>

Tabell 1: Konsekvensvurdering bunnfisk mv.

Fiskeslag	Samlet vurdering (alle kategorier)	Samlet vurdering (minus nøkkelrolle)	Samlet vurdering (vektet)	Samlet vurdering minus nøkkelrolle (vektet)	Tilstand		Nøkkelrolle		Økonomisk betydning		Forvaltningsmål		Samfunnet for øvrig	
					(Vekting: 1,5)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1,5)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1)	(Vekting: 2)			
Torsk sør av 62°N	20	20	30	30	Stor (5)	5	-		Noen (3)	3	Stor (1)	6	Stor	6
Kongekrabbe	19	19	29	29	Noen (3)	3	-		Betydelig (2)	5	Stor (0)	5	Stor	6
Torsk nord av 62°N	19	19	28,5	28,5	Lav (1)	1	-		Stor (1)	6	Stor (1)	6	Stor	6
Kysttorsk (nord)	18	18	26,5	26,5	Stor (6)	6	-		Betydelig (2)	5	Betydelig (2)	4	Noen	3
Vanlig uer (spp. Marinus)	17	17	25	25	Stor (6)	6	-		Noen (3)	4	Betydelig (2)	4	Noen	3
Reke sør av 62°N	21	17	28,5	24,5	Noen (2)	2	Betydelig (2)	4	Betydelig (2)	5	Stor (1)	6	Betydelig	4
Hyse nord av 62°N	17	17	24,5	24,5	Lav (1)	1	-		Stor (1)	6	Stor (1)	6	Betydelig	4
Sei nord av 62°N	17	17	24,5	24,5	Lav (1)	1	-		Stor (1)	6	Stor (1)	6	Betydelig	4
Leppefisker	20	16	28	24	Noen (3)	3	Betydelig (2)	4	Betydelig (2)	5	Betydelig (2)	4	Betydelig	4
Hummer	16	16	23,5	23,5	Stor (5)	5	-		Noen (3)	4	Betydelig (2)	4	Noen	3
Sjøkreps	14	14	23	23	Noen (3)	3			Noen (3)	3	Noen (3)	2	Stor	6
Kveite Nord	15	15	22,5	22,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Betydelig (2)	4	Betydelig	4
Blåkveite	15	15	22	22	Noen (3)	3	-		Betydelig (2)	5	Betydelig (2)	4	Noen	3
Sei sør av 62°N	15	15	21	21	Lav (1)	1	-		Betydelig (2)	5	Stor (1)	6	Noen	3
Pigghå	13	13	20,5	20,5	Betydelig (4)	4	-		Lav (4)	3	Noen (3)	2	Betydelig	4
Breiflabb	14	14	20,5	20,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Betydelig (2)	4	Noen	3
Vassild	14	14	20,5	20,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Betydelig (2)	4	Noen	3
Snabeluer (spp. Mentella)	14	14	20,5	20,5	Noen (2)	2	-		Noen (2)	5	Betydelig (2)	4	Noen	3
Rognkjeks	14	14	20,5	20,5	Noen (3)	3	-		Noen (3)	4	Betydelig (2)	4	Noen	3
Kysttorsk (sør)	13	13	20	20	Stor (6)	6			Lav (4)	2	Noen (3)	2	Noen	3
Kveite Sør	13	13	20	20	Stor (5)	5	-		Lav (4)	3	Noen (3)	2	Noen	3

Ål	13	13	20	20	Stor (5)	5	-		Lav (4)	3	Noen (3)	2	Noen	3
Reke nord av 62°N	17	13	23	19	Lav (1)	1	Betydelig (2)	4	Betydelig (2)	5	Betydelig (2)	4	Noen	3
Snøkrabbe	12	12	17,5	17,5	Lav (0)	0	-		Betydelig (2)	5	Betydelig (2)	4	Noen	3
Steinbiter	11	11	17	17	Noen (3)	3			Noen (3)	3	Noen (3)	2	Noen	3

Tabell 2: Konsekvensvurdering - pelagisk og industrifisk

Fiskeslag	Samlet vurdering (alle kategorier)	Samlet vurdering (minus nøkkelrolle)	Samlet vurdering (vektet)	Samlet vurdering minus nøkkelrolle (vektet)	Tilstand		Nøkkelrolle		Økonomisk betydning		Forvaltnings- mål		Samfunnet for øvrig	
					(Vekting: 1,5)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1)	(Vekting: 1,5)	(Vekting: 1)	(Vekting: 2)			
Makrell	19	19	28,5	28,5	Lav (1)	1	-		Stor (1)	6	Stor (1)	6	Stor	6
Lodde (Barentshavet)	25	19	33	27,0	Stor (5)	5	Stor (1)	6	Betydelig (2)	5	Stor (1)	6	Noen	3
NVG-sild	23	17	30,5	24,5	Lav (1)	1	Stor (1)	6	Stor (1)	6	Stor (1)	6	Betydelig	4
Kolmule	17	17	24,5	24,5	Lav (1)	1	-		Stor (1)	6	Stor (1)	6	Betydelig	4
Tobis	22	16	30	24,0	Noen (2)	3	Stor (1)	6	Betydelig (2)	5	Betydelig (2)	4	Betydelig	4
Øyepål	17	13	25,5	21,5	Lav (1)	1	Betydelig (2)	4	Noen (3)	4	Noen (3)	2	Stor	6
Nordsjøsild	19	15	25	21,0	Lav (1)	1	Betydelig (2)	4	Betydelig (2)	5	Stor (1)	6	Noen	3
Makrellstørje	13	13	19	19,0	Noen (2)	3	-		Lav (4)	3	Betydelig (2)	4	Noen	3
Hestmakrell	12	12	18,5	18,5	Noen (2)	3	-		Noen (3)	4	Noen (3)	2	Noen	3
Brisling Hav (Sør)	14	10	19,5	15,5	Lav (1)	1	Betydelig (2)	4	Noen (3)	4	Noen (3)	2	Noen	3
Brisling Kyst	13	9	18	14,0	Lav (0)	1	Betydelig (2)	4	Lav (4)	3	Noen (3)	2	Noen	3

VEDLEGG 2 A

MAL FOR ÅRLIG EVALUERING AV RISIKOVURDERING OG RISIKOHÅNTERING

Fiskerikontrollen skal være risikostyrt, jf. punkt 4.2. Risikovurdering omfatter de tre stegene risikoidentifisering, -analyse og -evaluering. Formålet med det første steget er å identifisere uønskede hendelser eller manglende etterlevelse av reguleringene. Risikoanalyse har som formål å fastslå tilhørende sannsynlighet og mulig konsekvens for hendelser identifisert i første steg. Det tredje steget er risikoevaluering, hvor formålet er å gi støtte til kommende beslutninger om hvilke risikoer som må håndteres og prioriteres.

Risikohåndtering innebærer å velge ett eller flere tiltak som effektivt vil bidra til å redusere risikoen for manglende etterlevelse av reguleringene. Dette kan også beskrives som hvilken etterlevelsestrategi som velges, jf. figur 2.

I evalueringsdokumentet skal vurderinger som ligger til grunn for de to hovedstegene beskrives, samt effekten av valgt etterlevelsestrategi.

Risikovurdering	Risikohåndtering	Effekten av valgt etterlevelsestrategi
<p>Hvilken operativ risikovurdering lå til grunn?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hvilke risikoer ble identifisert (risikoidentifisering)? • Hva var vurdert sannsynlighet og konsekvens for de identifiserte risikoene (risikoanalyse)? • Hvilke risikoer ble prioritert for håndtering (risikoevaluering)? • Hvilke tiltak ble anbefalt? 	<p>Hvordan ble identifiserte og prioriterte risikoer håndtert (hva ble faktisk gjennomført)?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hvilke etterlevelsestrategier ble valgt? • Hvilke tiltak ble valgt (dialog, veiledning, innspill til endring av regelverk, kontroll (landingskontroll, dokumentkontroll, etterfølgende kontroll mv.) mv)? • Hvilke kontrollobjekter ble valgt? • Beskriv forventede funn (hypotese) • Hva var mulig å gjennomføre? • Beskriv faktisk ressursbruk 	<p>Hvordan er den opplevde eller målte effekten av valgt håndtering av risiko?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ble identifiserte risikoer og hypoteser bekreftet? • Hvilke resultater og effekter ga tiltakene (konkret og generelt)? • Hvilke strategier fungerte (bevaringspunkter)? • Hvilke strategier fungerte ikke (forbedringspunkter)?

VEDLEGG 2 B

MAL FOR FORTLØPENDE RISIKOEVALUERING (INFORMASJONSUTVEKSLING)

Denne malen skal brukes aktivt i risikostyringen. Det vil si at den skal brukes fortløpende, for alle risikovurderinger med tilhørende risikohåndtering. Resultatet skal brukes aktivt for å forbedre nye risikovurderinger og – håndteringer.

Gjennomført risikovurdering og anbefalt risikohåndtering	Risikoobjekt	
	Identifisert risiko og anbefalt tiltak	
	Forventet funn (hypotese)	
Gjennomført risikohåndtering	Hvilken risikohåndtering ble valgt og hvorfor?	
	Hvilke kontrollobjekt ble valgt og hvorfor?	
Resultat og effekten av valgt risikohåndtering	Funn	
	Stemte hypotesen?	
	Hva fungerte?	
	Bør noe endres?	
Innspill til nye risikovurderinger, relevant informasjon mv.		